

МОЛОДІ КОМУНАРИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДИНАТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рін видання XVI

№ 89 (2037)

26 ЛИПНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

Контрольный экземпляр

НАГОРОДИ ГЕРОЯМ КОСМОСУ

За успішне здійснення космічного польоту на радянському кораблі «Союз-19» спільно з кораблем США «Аполлон» і виявлені при цьому мужність і героїзм Президія Верховної Ради СРСР нагородили Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР Леонова Олексія Архиповича і Геря Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР Кубасова Валерія Миколайовича орденом Леніна і другою медаллю «Золота Зірка».

(ТАРС).

ІСТОРИЧНА МІСІЯ УСПІШНО ЗАВЕРШЕНА

Х'ЮСТОН, Центр керування польотом, 25 липня. [Спец. кор. ТАРС]. Успішно завершився перший в історії людства спільний космічний політ радянських космонавтів і американських астронавтів за програмою «Союз — Аполлон». Американський космічний корабель «Аполлон» з астронавтами Т. Стаффорд, В. Брандом і Д. Слейтоном на борту сьогодні в 00 год. 18 хвил. за московським часом благополучно привели до берега в Тихому океані, приблизно за 600 км на захід від Гавайських островів.

Остання фаза експерименту «Союз — Аполлон» — прив'язування «Аполлона» — була виконана так само чітко, як і здійснена за кілька днів до цього м'яка посадка «Союза-19».

Рятувальна група швидко виявила командний модуль корабля «Аполлон» і підняла його на борт вертольоту «Новий Орлеан». Самопочуття астронавтів добре.

Президент США Дж. Форд по телефону поздоровив екіпаж «Аполлона» з успішним завершенням історичної місії. Політ, який щойно завершився, підкреслив він, відкриває новий етап міжнародного співробітництва в дослідженні космічного простору.

Трудова доблесть—XXV з'їзду КПРС

ТАКА МЕТА У БРИГАДИ

Завершити п'ятирічку достроково — таку мету поставила перед собою комсомольсько-молодіжна бригада закріпниць цеху № 1, яку очолює Лариса Ковальчук. Включили до свого колективу члена підпільної комсомольської організації «Спартак» Любу Римар, дівчата щодня перекидають виробничі завдання. Найвищий показник у бригадира — 125 процентів. Її подруги Тамара Герасенко та Галина Аванська перевищують змінні норми на 20 процентів. В такому ж ритмі працює вся бригада. Нещодавно на зборах комсомольської

групи закріпниць вирішили відпрацювати у завершальному році п'ятирічки на законолених матеріалах п'ять днів.

Л. БУГАЄНКО,
секретар комітету комсомолу Кіровоградської взувцевої фабрики.

ЗА ПРАВО ПІДПИСАТИ РАПОРТ

До дня відкриття XXV з'їзду КПРС комсомольсько-молодіжна бригада намотувальниць з Кіровоградського заводу радіовиробів, очолювана Л. Різницькою, зобов'язалася досягти рівня продуктивності праці, запланованого на кінець 1976-го. Успішно зараз трудяться молоді робітничі. За під-

сумками соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів промислових підприємств району вони зайняли почесне третє місце. На їх честь, як неодноразових переможців трудового суперництва, райком комсомолу випустив спеціальну листівку. Сьогодні в автобусах і тролейбусах міста жителі Кіровограда дізнаються про успіхи намотувальниць — про це повідомить їх листівка. Така ж листівка вже випущена і на честь комсомольсько-молодіжної бригади штуркатурів управління механізації будівництва комбінату «Кіровоградвужбуд», де бригадиром М. Казаріна. Цей колектив першим в районі вклався в змагання за почесне право підписати рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС.

М. БАРИВОДА,
інструктор Кіровського РК ЛКСМУ.
м. Кіровоград.

МОЛОДІ ГВАРДІЙЦІ ЖИВ

Володимир ЛАПЧУК — колгосп імені Ілліча Гайворонського району. На косовиці ранніх зернових намотів 10 509 центнерів.

Володимир БЕЗПАЛКО — колгосп імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району — 8170.

Андрій ГАЛУШКО — колгосп «Україна» Новоархангельського району — 8021.

Станіслав СТОРОЖУК — колгосп «Більшовик» Гайворонського району — 7729.

Григорій МЕЛЯ — колгосп «Родина» Ульяновського району — 7646.

Володимир ЛЕВИЦЬКИЙ — колгосп імені Карла Маркса Ульяновського району — 7345.

Анатолій МАНІТА — колгосп імені Фрунзе Ульяновського району — 7152.

Григорій СТАРОДУБОВСЬКИЙ — колгосп імені Леніна Ульяновського району — 6993.

Володимир ШАНДРУК — колгосп «Дружба» Долинського району — 6628.

Володимир ЛУЦЕНКО — колгосп «Дружба» Вільшанського району — 6574.

Анатолій КОЛІСНИЧЕНКО — колгосп імені Фрунзе Ульяновського району — 6535.

Володимир КОВАЛЕНКО — колгосп імені Фрунзе Олександрійського району — 6383.

Володимир ШПОРТКО — колгосп імені Леніна Ульяновського району — 6363.

СВЯТО В КОЛГОСПІ, СВЯТО ВРОЖАЮ...

ПІСНЯ ПРО ХЛІБ

Я вам розкажу про хліб...

Який виростав на обрії
І перами золотими
Писав, що ми будемо добрим,
Багатим і міцним.

Що діти,
Так, діти радітимуть з нами,
Тримачи обома руками
Пшеничні півмісяці скиб.

Я вам розкажу про хліб.

Звичайний, із магазину,
Загорнутий у газету,
Де посміхаються дивно
Комбайнери, мов поети,
Співаю хліборобських діб.

Я вам розкажу про хліб.

Дзвенить він у шедрім колосі.
Він котиться живим колесом,
Про нього авто співають,
Сурмлять трактори червої.

І сонця крутий окраєць
Сіє в лункі короні.
А в хлібі: вітри солоді,
Іскристі сніги, як сіль.

Дороги ночей безсонних
На темних раменах піль.
А в ньому: п'ялика утрома
Вже літнього агронома,

Мозолі, неспокій, усміх,
Негода, падія, успіх,
Сльози, роки, сторіччя,
Коріння труда одвічного,

Що пружно сягає вглиб...

Я вам розкажу про хліб...

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

м. Кіровоград.

З А ТРАДИЦІЄЮ свята врожаю кращий комбайнер колгоспу Іван Чеповець вручив сніп з останньої загінки голові колгоспу А. А. Стасюку. Щедрі на працю руки виростили той сніп, щоб лів він на стоки трудящих запашною рум'яною паляницею.

(Див. 2-у стор.).

Свято в колгоспі,
свято врожаю...

ДЕ ЗОЛОТО пшениць хвилювалось під вітром, сьогодні спокій. Урожайний і дзвінкий як степ. А колір достиглої ниви змінився на кольори свіжозораної рілля. Вінець живих приходить в господарства хліборобської Кіровоградщини. Якщо почуєте звуки самодіяльних оркестрів, побачите дівчат в розшитих сорочках та увігнаних вінками, знайте — нині село святкує обжинки.

Сьогодні це свято прийшло в колгосп «Перемога» Вільшанського району. Трудівники господарства не пошкодували своїх сил і умінь, щоб виростити дорідний урожай. З кожного гектара вони зібрали по 30,6 центнера ранніх зернових. І від початку косовиці й до останньої заїмки не виводив з поля свого комбайна Іван Чеповець (на фото зліва). Він зайняв перше місце в соціалістичному змаганні. В минулому помічник комбайнера, він вперше цього року

очолив екіпаж. При зобов'язанні скосити хліб на 140 гектарах і намолотити 4200 центнерів зерна молодий механізатор на 170-гектарній площі зібрав 5217 центнерів. В цьому допомогли йому і водії Борис Павлійчук, Дмитро Паламарчук, Анатолій Симчишин, трактористи Василь Цюпка, Іван Підв'язний, Микола Богданов і десятки сільських трударів.

І на доказ визнання величчя праці хлібороба першу паланицю нового врожаю депутат Котовської сільської Ради депутатів трудящих Раїса Марченко вручає першому комбайнерові (на фото внизу).

Фоторепортаж Василя КОВПАКА.

ТРАДИЦІЯ ПРАЦЬОВИТИХ

У колгоспі імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району чимало молодих комбайнерів, які протягом останніх років, беручи участь у змаганні за приз газети «Молодий комунар», досягали високих намолотів. Свого часу молоді жінці цього господарства Борис Сметана та Григорій Назаренко були володарями почесного призу.

На нинішній косовиці ранніх зернових традиції своїх земляків, тепер уже досвідчених хліборобів, підтримує комсомолец Володимир Безпалко. Нопеньку «Ниву» він отримав напередодні жнив. Разом зі своїм помічником, молодим комуністом Вячеславом Матковським, надійно закрили канали отрат зерно. Екіпаж зобов'язався зібрати ранні зернові на площі 260 гектарів. Спочатку працювали на підборі валків. У соціалістичному змаганні серед молодих жителів району їх випереджали Дмитро Паладій із колгоспу імені Суворова, Микола Шаховський із колгоспу імені 40-річчя Жовтня, Василь Семенченко та Андрій Войтович із родгоспу «Червоний землероб», а у змаганні серед комбайнерів господарства — Борис Сметана.

Та на прямому комбайнуванні молоді хлібороби значно підвищили темпи косовиці і ударно закінчили жнива. Намолотивши 8170 центнерів зерна, вони виборили перше місце у змаганні серед комбайнерів господарства і стали переможцями у змаганні молодих жінок.

Комсомолец Володимир Безпалко увійшов до списку десяти кращих молодих жінок Кіровоградщини.

Ю. СТОРЧАК.

ТУТ, за околицею села Грушки, вже тиша. Назавтра сюди прийдуть орачі. А поки що ранковий легіт переносить з поля на долину пахощі скропленої за ніч рососою стерні. Дід Онисько сидить на греблі біля ставу, тулиться теплим поглядом до степу і лічить в своїй пам'яті найщасливіші жнивані місяці.

— Ось дялюся я на Васю Кривого, агронома нашого, — каже старий Маковійчук. — Таки сильніший він з саєю наукою за будь-якого практика. Торік на круг по п'ятдесят дали. Славна пшеничка була. Ну, думав, цей раз вже прорахуємося ми. Бо таки мало дошило. І ось — нате вам — в червні вже жниували.

Онисько Іванович поридає біля колгоспного ставу. Першим він зустрічав жінку, першим зустрічав валку автомашини, що прямувала з новим урожаєм до Ульяновок.

— Тільки-но обшарпалася роса, аж бачу Льоню Міщенка, машинною мчить. Вчора сім рейсів нарахував, а це вже дев'ять хоче намолотити, бо, кажуть, комбайнери розігналися на рівному полі. Хіба це не диво — п'ятдесят тонн нагорушли біля комбайна Федьки Кучеренка за день? Іван Білоус, Мануїл Шербатий взялися перегнати його. І що ви думаєте — цей великотроїтський батальйон таки дав рекорд. 28 червня хлопці сипнули 230 тонн,

а неділю — 250, а тридцятього — цілих 290. І ось чули, яка слава пішла на другий день липня, в середу?

Колгоспний пенсіонер мав на увазі ту подію, про яку заговорили на всьє Ульяновський район. Тоді хлібороби колгоспу імені Шевченка рапортували про виконання п'ятирічного завдання по продажу хліба державі. Країна отримала його від шевченківців 204 тисячі центнерів... Але валки автомашин ще і ще мчали з Грушки і Станіславового, Великих Троїнів, з кожного недокошеного поля. Бо хлібороби дали слово додатково продати державі ще більше 3500 тонн зерна цього річного врожаю. То їхнє нове зобов'язання, взяте на честь ХХV з'їзду рідної партії.

— Через тиждень я прочитаю в «Кіровоградській правді», що з Надлава такий рапорт надійшов. Значить, наш Василь Кривий може сидіти за почесним столом разом з Шліфером, Моторним і Писаковим.

Потім старий береться хвалити комбайнерів. А ще більше хуває:

— Везуть і везуть обіл до лісо-смуги. І смажени пішники. І рибку. І квас. Ну, прямо тобі, як на курорт. І правильно — так робота до

ПО ЗОЛОТІЙ КРАПЛИНІ

свого поту. Це ще добре, що ми маємо комбайнерів багатенько — до двохсот гектарів на кожну прадаю, а раніше було й за триста. От і не встигали за погодні абереги похоти.

Через греблю промчала автомашини, навантажена тюками соломи. — Хлопці з Башкирії поспішають, — переходить на інший тон Маковійчук. — Нам допомогли очистити ниву від пожнивних решток, а для свого стада тварин кормів зазасвоїли. От би нам така ошадзистість як у них! Ми по золотій краплині свої ворохи зеренця насипали, а вони кожну солонинку пшениці збирають. Ми вважаємо, що маємо цього добра зайву купу. Часом гине, часом пріє, горить. Та що там солома, коли тепер, алітку, колгоспні корови біля асел толочать десятки центнерів зеленої люцерни. Бо вважаємо, що багаті, а приїде зима, солонини будемо раді. Отож я й кажу: треба й для худоби припасати, як для себе...

Голова колгоспу К. І. Скрипник, ніби чув тоді ті дідові слова. Бо коли жінці пішли на останній клін, нагадав хліборобам про дбайливість, бережливість. А Василь Кривий, сторуючи пшеничний сніп для обжинків, переказував бригадирам:

— Спеціалізовані ланки і бригади скиртоправів і заго-

товлявачів грубих кормів треба ще поповнити. За погоди треба й солону та полову сухою скласти по-господарськи.

А вже як зійшлися всі на обжинки (вони відбулися ще в середині другої декади липня), — не словом, а ділом переконали хлібороби колгоспу імені Шевченка, що в поході за високу культуру землеробства вони справді на правому фланзі.

— Жниване поле дало більше 82 тисяч центнерів зерна. Пшениці є на гектарі по 48,8 центнера, — доповідав колгоспникам Скрипник. — А в бригаді Івана Прушинського пшеничне поле найщедріше — 58,6 центнера.

Вітали колгоспники свого кращого комбайнера Мануїла Шербатого, який з 205 гектарів зібрав більше 7600 центнерів зерна. На сцену виходили й інші механізатори, водії автомашин. Їм дарували хліб нового врожаю, простягали вінки колосу і квітів, а на грудях в них з'являлися червоні

стрічки з написами: «Чемпіон жнив 1975 року», «Переможець змагання на жнивах». Жниварям також вручили грамоти правління та парткому колгоспу, грошові премії.

А на ранок знову гули мотори. З токів мчали автомашини з надплановим зерном для держави. Рихтував свого трактора в загінку Михайло Грабчак, щоб прокласти борозну на новий ужинок. За лісо-смугою взялися за діло скиртоправи. А на польовому стані тракторної бригади вже вивіряли сівалки.

І знову поле переповнене різноголоссям. Знову гаряча пора. А колгоспний пенсіонер Онисько Іванович Маковійчук сидить на греблі біля ставу, журиться за молодого агронома Василя Кривого:

— От би дощик на зорану земельку. Отоді б ще й не такі рекорди були. А так треба щось мудрувати, чекати-перекиувати найкращої годиночки, щоб зеренце знову просіялось золотими краплинами.

Гуде степ. Надіється на мудрість і роботу честь хлібороба.

М. ШЕВЧУК,

спецкор «Молодого комунара».

Ульяновський район.

МОЯ НЕСПОКІЙНА МОЛОДІСТЬ...

З ПЛИНОМ часу стираються в пам'яті подробиці, обличчя, факти. Але бувають події, що назавжди вкарбовуються в серце, нагадують про себе. Вони не піддавалися рокам і навіть десятиліттям. Однією з них у моєму житті був той пам'ятний день 1937 року, коли нас, сільських школярів, приймали до комсомолу. Як ми не намагалися показати своєї солідності, все ж секретар Новогеоргіївського райкому ЛКСМУ А. Абрамович добре бачив наше хвилювання. Вручаючи квиток, він міцно тиснув кожному руку і тепло посміхався. Потім сказав: «Бережіть його, як зіницю ока. На цьому два ордені. Це героїчна праця і бойові подвиги старших товаришів. Вам продовжувати їх справу. Нехай

комсомольський квиток, ніби маяк, завжди вказує вам дорогу в житті».

Цього святого дня ми поворочали один одного, спішили революційні пісні. І кожен, як згаду, приніс додому портрет В. І. Леніна і К. Е. Ворошилова.

Першим моїм комсомольським дорученням був випуск бойових листків на фермах. Ось тут я і зрозумів, що таке принциповість. Незадоволений критичними замітками часто показував мені на молодість, але завжди переконливим аргументом в цих суперечках була моя комсомольська солість.

Війна... Вона вихором увірвалась в нашу юність. Про неї ветераним зараз нагадують братські могили, старі рубці від ран, фронтові фотографії. А мені — це й комсомольський квиток, з яким пройшов нелегкий шлях до Берліна. Дякуюсь на трох розливатих від води дотері і згадую форсування ріки Велікої під Ісогом, коли рота з сімнадцяти чоловік під

налеглим логем гітлерівців все ж провчалася на протилежний берег, або відчайдушного Воронкова (на жаль, не пам'ятаю імені), який з підбитого німецького «Фердинанда» знищив два ворожі танки.

Кожен з нас вважав тоді єдиним своїм комсомольським дорученням — захищати Батьківщину, як, наприклад, снайпер-сибіряк Труфанов. На його бойовому рахунку більше 600 знищених гітлерівців.

На фронті я вступав до партії. Але ніколи не поринав зв'язки з комсомолом. Був комсоргом 1101-го стрілецького полку, 382-ї артилерійської бригади.

Зараз працюю головою ради наставників. Не уявляю себе без цієї роботи. Кожного дня розмовляти з молодими, жити їх турботами, надіями, сподіваннями — чи може бути більше щастя для людини?

Вважаю це своїм партійним і комсомольським дорученням. А нагороди за

наставницьку роботу — диплом II ступеня «Кращий наставник області», Почесну грамоту міськкому партії та міської Ради депутатів трудящих ціную, як і свої бойові нагороди.

Зараз іде обмін комсомольських документів. Ми, ветерани, беремо в ньому найактивнішу участь, адже на підпримстві більшості молоді — члени ВЛКСМ. Радісно дивитися на сяючі обличчя юнаків і дівчат, коли вони повертаються з міськкому комсомолу, тримаючи в руках нові квитки. І трохи заздрісно...

Як найдорожчу реліквію бережу я свій старенький комсомольський квиток, який колись відкривав мені дорогу в самостійне життя, а тепер — ніби путівка в мою неспокойну юність.

І. ДУДКО,
старший інженер по технічному на-
вчанню робітників електромехані-
чного заводу, комсомолец тридцятих
років.
м. Олександрія.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

СТОРИНКИ ЩОДЕННИКА

Добро і зло. Тепло і лютий холод.
Краса й потворність. Гіркота і солод.
Надія й відчай. Радість і болінь.
Яскраве світло і понура тінь.
Світ на контрастах: мужність — проти страху.
Що спільного між каменем і птахом?
І навіть звук, що падає в безмежність,
Він теж, напевно, має протилежність.

Є мова красномовніша від слів.
Скажімо, жест, чи усмішка, як спів.
Чуттів миттєвих ніжні переливи
На личку, що рум'яніється щасливо.
Безсиле слово часто передати
Всю гру відтінків, всю печаль утрати,
І ні к чому всі його старання,
Як промовляє музика мовчання.

МАРИНА

Марина вертає піш із поля пізно.
Прощує через леваду павків додому.
Дівчата несуть повз вікна веселу пісню,
Марина несе додому одну утому.
Турботи обелили серце. Ой-ой, турботи.
Ні доньки, ні сина в хаті. Одна, як палець.
З людьми на роботі легше. А от в суботу
Підкрадеться хвижа туга і душу палить.
Повітря в мандри любові. Кудись у шахту.
А доля іде повз хату, та все повз хату.
Єдине живе створіння — старецька кішка.
Лизне у долоню вдячно. Диви, зраділа.
Марина куфайку скине. Впаде на ліжко.
Обличчям — в подушку білу. В подушку білу.

Світ ловив мене, але не спіймав.
Г. СКОВОРОДА.

Ні, він такий піймав тебе, Григорію!
Понотчував не солодом — цикорієм.
І дяка богу! Не на небесі
Душа твоя, а з нами, тут, де всі.
Стражданням прозріваючи уперше,
В ділах мирських заплутався, як у верші,
Як вертав додому, навчений грозою,
Пропещений селянською сльозою.
І я, твій правнук, як немає зладу,
Іду до тебе, старче, на пораду.
Світильник твій!

Таж і далеко видко!

Дарма, що босий ти і ветха свитка.
На нього йду і в радості і в горі я,
А все тому, що він піймав, Григорію!

А що, як не інакше, саме так.
Цей білий світ позбавлений ознак,
Якими так пишались поети,
Приборкуючи станси і сонети.
Що небо вже не небо — атмосфера,
Безсмертя — просто вигадка, химера.
Що шлейф туману — випари та й годі.
А сонях — тільки сонях на горі.
Що жінка — вже давно не таїна,
А просто жінка — їсть і спить вона.
Що полиск руї — барва хлорофілу,
О, як би ти душа оспроїла!
Зищулилась, вжахнулася б раптово,
І все спочатку б вигадала знову!

Дитя, мама, тато —
Акорди однієї сонати.
Тато, дитя, мама —
Вічності кардіограма.
Мама, тато, дитя —
Трилистник Древа життя.

Це хто сказав — поезія забава?
О світе мій!

Невігласу прости.

Вона, як на той берег переправа
Під обстрілом — чи ж пощасть дійти?
Вона, мов колос вутлий з неоруду.
Солона плата за труди і дії.
Така ж скупа її винагорода,
Як журавлина пісня навесні.

Магія далекої дороги,
Світло недосяжної зорі
Ще мене бентежать, слава богу,
Кличуть опівночі за поріг.
Отже, ще душа не овдовіла,
Ще з життям у парі, як трава.
Струмчить пропиззливо по тілі
Планетарна музика жива.
Скоро я з тобою попрощаюсь.
Я навпрошки — на синій небокрай,
Може завинив — то вибачаюсь,
Тільки ти мене не забувай.
Дальше, молоді, благословення
Напливає стрімко, як ріка,
Владно озивається до мене
Кличем паровозного гудка

МІСТО РОСТЕ ВГОРУ

Нещодавно монтажники будівельного управління «Цивільбуд» комбінату «Кіровоградвобуд» приступили до зведення стін нового дев'ятиповерхового 140-квартирного будинку по Ковалівському провулку. В ньому житимуть робітники та службовці заводу тракторних гідроагрегатів.

Це буде вже двадцять дев'ятиповерхова житлова споруда в Кіровограді, причому, шість із них сьогодні ще одягнені в риштування. Найближчий з них — 270-квартирний будинок по вулиці імені 50-річчя Жовтня заселять молоді спеціалісти та малосімейні працівники заводу радіовиробів.

Будівельники Кіровограда освоюють спорудження висотних будинків з бетонних блоків, що значно прискорює темпи будівництва. На днях 215 сімей новоселів переїдуть у дві нові дев'ятиповерхові, вперше змонтовані з бетонних блоків.

О. ЖИГУЛІНА,
старший інженер БУ
«Цивільбуд».

ГІТАРА БІЛИХ БАГАТТЯ І НА СЦЕНІ

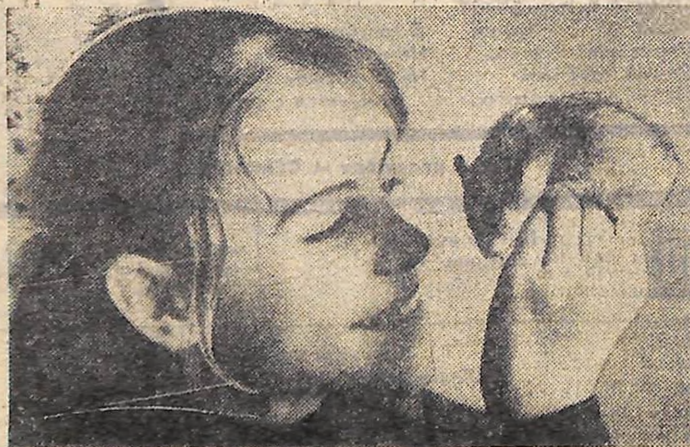
Більше десятка автобусів кожної п'ятниці привозять робітників і службовців Олександрії на мальовничий берег Дніпра. Тут, поблизу Куцезолівки, розміщені туристичні бази електромеханічного заводу, заводу підйомно-транспортного устаткування та інших підприємств.

Захоплюючи конкурси рибалок, ігри, аттракціони — так проводять своє дозвілля молоді олександрійці. На турбази приїжджають учасники самодіяльних естрадних колективів. Тоді до ночі над водами синього Дніпра не стихають веселі мелодії, лунають пісні. Минулої суботи естрадний ансамбль з електромеханічного дав концерт у Куцезолівці для колгоспників.

Ще один концерт поділились молоді хлібороби місцевого колгоспу у неділю на турбазі «Конвалія».

Відпочинок на турбазах став популярним в Олександрії. Цього літа 347 молодих робітників та службовців заводу підйомно-транспортного устаткування провели свої вихідні на турбазі «Конвалія».

М. КОРИННИЙ.

ПЕРША інститутська аудиторія, в яку заходить сьогоднішній абітурієнт, — це кімната громадської приймальної комісії. Під стінами — столи з таблицями, на яких назви факультетів педвузу. А серед них і наш — факультет англійської мови.

За столом студенти, народ допитливий і водночас трохи цікавий. І мусить абітурієнт «викласти» все, що не спитано: і хто він, і звідки, і який склад сім'ї, і чим займався у школі, і що робив після школи, і яке у нього, абітурієнта, хоббі, і що він читає, чи займається спортом, чим саме подобається баскетбол, що таке «пробіжка»... А то ще й дадуть прочитати кілька рядків англійського тексту. На закінчення (в залежності від рівня володіння мовою) запропонують вступаючому відповісти місячні курси.

«Курсантів» набралось чоловік шістьдесят. Зовсім недавно закінчували вони школу і казали, що прощаються з дитинством, а от доводиться тепер знову читати і про трьох маленьких поросят і про Попелюшку. Бо ж у англійській мові вони дійсно хіба що тільки трошки старші немовлят. Переказують тексти повільно, якимось навіюванням. Ну що ж, це перший крок до мовної акуратності: краще сказати бездоганну фразу з десяти слів, ніж за той самий час вигоріти частіше із ста слів з купою помилок.

А лабіринт кількох десятків часових форм, що відповідають тільки трьом — минулій, теперішній і майбутній — в українській мові! Звичайно, ті всі форми вчилися і в школі, але зараз якісно новий етап виявлення: знання повинні трансформуватись у навички, автоматизуватись. Більше володіння мовою стає тільки тоді, коли використовуєш правила мовної норми вірно і водночас не помічаєш такого використання, як не помічаєш, наприклад, свого дихання.

Тож і здивувався я, було, коли підійшли до мене троє абітурієнтів і попрохали «менше питати, а більше пояснювати». Пояснив їм одне: «теоретично», тобто споглядаючи, засвоїти іноземну мову неможливо. Це якраз той випадок, коли теорія «суха» без «зеленого дерева» мовлення. А потім вже на самоті — згадував цей випадок і подумалося, що попри нові шкільні програми, спрямовані на формування мислячої особистості,

не викорінена ще манера засвоювати знання шляхом найменшого опору, не витрачаючи особливого вольового напруження, відпочиваючи у невагомості лінощів думки.

Таких «теоретиків», правда, одиниці. Більшість вступаючих на факультет — виробничники, вихідці з сімей робітників і колгоспників, цьогорічні випускники з непоганими атестатами. Що особливо приємно — це відданість обраній професії і улюбленому предмету тих, кому не поталанило при вступі до вузу в минулі роки. Їх особливо відрізняє та своєрідна риса, яку я назвав би чесністю у ставленні до праці.

Слухачі курсів вчаться обміняти підводні камені в граматиці і лексичі, ведуть розмову за пройденими текстами, творчо розробляють «тематичні» — розмовні теми. Творчий підхід зумовлюється рухом самого життя. Розповіді

даючи про завоювання космосу, не можна не згадувати про недавній політ «Союза» і «Аполлона», про рукописання на орбіті.

Допитливі, прагнучі, настирливі. І вірять і не вірять, коли обіцяєш їм, що в разі вступу за чотири роки вільно опанують англійську. Говорили тоді про полка Юзефа Коженяковського, який до п'ятнадцяти років не знав ці слова по-англійськи, а врешті-решт став знаменитим Джозефом Конрадом, або нагадаєш і про нашого Василя Єрошенка, ім'я якого занесено до списку національних японських письменників.

Ті, хто сидить зараз переді мною, зовсім недавно сказали школі «прощай». Але вони обрали зовсім «не байдужий» до школи фах педагога. І їхнім гаслом нехай буде: «Школу закінчено — здрастуй, школо!». Ну, а що стосується англійської мови, то хочеться побажати, щоб чим більше вони її вчили, тим більше любили рідну мову. Бо саме з цієї любові виростає повага до освітньої культури, саме з неї починається та багата духовність, без якої немислимий громадянин нашої епохи.

В. БАБИЧ,

старший викладач кафедри англійської мови Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

ОСПІВАНА УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ РІЧКА ЯТРАНИ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ЮНА НАТУРАЛІСТКА.

ПОДРУЖИЛИСЯ.

Фото М. НОЖНОВА.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

Нубок
УРСР

„Зірка“ — „Авангард“ — 2:0

1 серпня на стадіоні спортильбу „Зірка“ в одній чверть фіналу розіграшу Кубка України кировоградські футболісти приймали гостей — команду 1 ліги класу „А“ „Металург“ з міста Запоріжжя.

А в матчі 1/8 фіналу наші земляки перемогли авангардівців з Ровно — 2:0. В першому матчі, який відбувся у Ровно, команди залишили поле так і не відкривши рахунку — 0:0.

Протягом всіх 90 хвилин перевага була на боці „Зірки“. На вістрі атак діяли в центрі — Качман, на флангах — Алексєєв і Карп'юк, коли м'яч переходив на половину гостей, атакувала м'ялруга команди збільшувалася за рахунок півзахисту. Всі атаки виконували тренерське завдання чітко і старанно, але, здається, не в повну силу, про що свідчить і деяка одноманітність тактичних ходів. І чисто технічні помилки. Що ж, певно, господарів поля заспокоювала деяка інертність гостей, які виступали майстерністю футболістів „Зірки“, хоча після першого голу (25 хвилина, О. Качман) і, особливо, в другому таймі розв'язалися, проявивши дві заміни, послабили наступ і провели кілька широких, гострих контратак. В одній з них відмінно зіграв воротар „Зірки“ Валерій Музичук, в останню мить перевівши небезпечний удар на мутовий.

Та рахунок перед згаданим моментом був уже 2:0 на користь господарів. Автор другого голу — М. Журавльов.

А закінчення матчу пройшло в спокійній неспівставленій грі господарів поля, і в контратаках гостей, які так і не змогли змінити остаточний результат матчу.

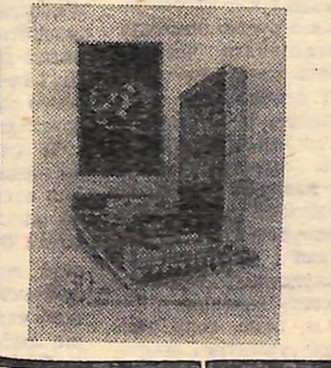
М. СОМОВ.

НИНІШНІЙ рік відзначається знаменними подіями в міжнародному житті. Багато з них знаходять своє відображення на радянських марках.

Збереження миру і безпеки народів світу, розвиток співробітництва між державами — ці завдання стоять перед Організацією Об'єднаних Націй. Першого листопада 1974 року членами ООН було 188 держав. Головні органи ООН — Генеральна Асамблея, Рада Безпеки, Економічна і соціальна рада, Рада по опікуванню, Міжнародний суд та Секретаріат ООН.

30-річчю Організації Об'єднаних Націй присвячується поштовий блок, випущений за малюнком художника А. Коврижкіна. На блоці зображено будинок штаб-квартири ООН в Нью-Йорку. В центрі марки поштового блоку — емблема ООН. Над емблемою — ювілейна дата «XXХ років». Малюнок доповнює написане офіційними мовами ООН — російською, англійською, китайською, іспанською та французькою слово «Мир». У верхній частині марки — пам'ятні дати «1945», «1975». Номинал блоку — 50 копійок.

Міжнародному конгресу по захисту рослин, що проходить в серпні цього року в Москві, присвячується шестикопійковий марковий художник Л. Широка. В конгресі візьмуть участь 2 тисячі вчених і спеціалістів з Радянського Союзу та зарубіжних країн. На марці зображено емблему конгресу — хлібний колос на тлі

30-річчю ООН ПРИСВЯЧЕНО

літнього пейзажу і зелений хрест як символ захисту рослин. За малюнком того ж художника випущена поштова мініатюра, присвячена XII Міжнародному ботанічному конгресу. В роботі конгресу візьмуть участь 5 тисяч спеціалістів, з них 3 тисячі — іноземні вчені.

Малюнок марки — стилізована п'ятипелюсткова квітка, в центрі — емблема конгресу. В кожній пелюстці зображені різні види рослин. Номинал марки — 6 копійок.

Одностороння карточка з оригінальною маркою випущена і на честь 50-річчя від дня заснування Всесоюзного піонерського табору імені В. І. Леніна «Артек».

М. ГРИГОРЕНКО.

На фото: поштовий блок, присвячений 30-річчю ООН та марка, випущена на честь XII Міжнародного ботанічного конгресу.

Завідуючому відділом комсомольських організацій Маловисківського РК ЛКСМУ Анатолію Михайлову і секретарю комсомольської організації, економістові райпромкомбінату Любові Довгий, які сьогодні реєструють свій шлюб.

УЛЫБКА

Музыка
Шаніського.

От улыбки мурый
день светлей.
От улыбки в небе
радуга проснется...
Поделись улыбкою
своей,
И она к тебе не раз
вернется.

Припев:

И тогда наверняка
Вдруг запляшут
облака,
И кузнечик запиликает
на скрипке...

С голубого ручейка
Начинается река,
Ну, а дружба
начинается с улыбки.

От улыбки солнечной
одной
Перестанет плакать
Самый грустный
дождик.

Слова
Пляцковского.

Сонный лес
простится с тишиной
И захлопает в зеленые
ладоши.

Припев:

От улыбки станет всем
теплей —
И слону, и даже
маленькой улитке...
Так пускай повсюду
на земле,
Будто лампочки,
включаются улыбки!

Припев:

И тогда наверняка
Вдруг запляшут
облака,
И кузнечик запиликает
на скрипке...

С голубого ручейка
Начинается река,
Ну, а дружба
начинается с улыбки.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 07653.

Індекс 01107.

Зам. № 13327.

28 ПЕРША ПРОГРАМА.

14.30 — Програма передачі. (М.). 14.35 — «Фільми — призери Всесоюзного огляду телефільмів». (М.). 15.35 — «Славно — ученому». (М.). 15.50 — К. т. «Наш сад». (М.).

16.20 — «Екран молодих». (Львів). 17.20 — Тележурнал «Партійне життя». (К.). 17.50 — Мультфільм «Зелена пиліюла». (К.). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «Пітиріку достроково». (М.). 19.00 — «Вісті». (К.).

19.30 — «Кінсафіша». (К.). 19.40 — К. т. О. М. Островський. «Правда добре, а щастя краще». Спектакль. (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — К. т. Продовження спектаклю. (М.). 22.35 — К. т. «Спортивний шоденік». По закінченні — новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА.

15.45 — Наша афіша. (К.). 15.50 — Для дітей. «Скорка». (Донецьк). 16.20 — «Я — Франциск Скорна». Худ. фільм. (М.). 18.00 — Оголошення. (К.). 18.30 — Фільм-концерт. (К.). 19.00 — К. т. Міжнародний фестиваль телепрограм «Рай-дуга». НДР. (М.). 19.40 — «На лапах республіки». (Ужгород). 19.55 — «В гостях у вдов». Розважальна програма. (К.). 20.45 — «На добраніч, діти». (М.). 21.30 — Худ. фільм «Ніхто не хотів умирати». (К.). 23.10 — Новини. (К.).

29 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М.). 9.05 — К. т. Гімнастика. (М.). 9.20 — Новини. (М.). 9.30 — К. т. О. М. Островський «Правда добре, а щастя краще». Спектакль. (М.). 11.50 — Програма передачі. (М.). 11.55 — К. т. Док. фільм. (М.). 15.25 — «15 школи — в велике життя». (М.). 15.55 — К. т. «Концерт». (М.). 16.15 — «Шахова школа». (М.). 16.45 — К. т. «Фільм — дітям». «Королівство крижаних дверей». Худ. фільм. (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.15 — «Подвиг». (М.). 18.45 — «Спінає нар. арт. СРСР Б. Руденко». (М.). 19.30 — К. т. Худ. фільм. «Давури». І серія. (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Фільм-концерт. (М.). 22.00 — К. т. Свято ліси і татуні. присвячене 35-річчю Рад. Естонії. (Таллін). По закінченні — новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.40 — Наша афіша. (К.). 10.45 — Для школярів. «Салют, Перемога!» (К.). 11.15 — Фільм-концерт. (К.). 12.00 — «На варті морських рубежів». (Сімферополь). 12.30 — Новини. (К.). 16.20 — Наша афіша. (К.). 16.25 — «На старті ГПО — мільйони». (Одеса). 16.50 — «На голоних лапиряках в'ятир'я». (Львів). 17.15 — «Екран молодих». (Донецьк). 18.00 — Телефільм. «Заводський здоров'я». (Запоріжжя). 19.00 — «Вісті». (К.). з включенням К-д). 19.30 — «Кіноафіша». (К.). 19.40 — І. Карпенко-Карий. «Хазяїн». Вистава. (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Продовження вистави. В перерві — новини. (К.).

30 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М.). 9.05 — К. т. Гімнастика. (М.). 9.20 — Новини. (М.). 9.30 — Концерт. (Львів). 10.00 — К. т. «Давури». Худ. фільм. І серія. (М.). 11.30 — К. т. Міжнародний фестиваль телепрограм «Рай-дуга». НДР. (М.). 12.10 — Концерт. (М.). 12.55 — Інформаційна програма. (М.). 13.20 — «Тваринництво — ударний фронт». (К-д). 14.35 — «Фільми — призери Всесоюзного огляду телефільмів». (М.). 15.40 — «В ефірі — «Молодість». (М.). 16.10 — «Наука сьогодні». (М.). 16.40 — К. т. «Фільм — дітям». «Нерозлучні друзі». Худ. фільм. (М.). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. «У кожного малюнку — сонце». (М.). 18.30 — К. т. «Творчість народів світу». (М.). 19.00 — «На загальноєвропейській нараді в Хельсінкі». (М.). 19.30 — К. т. Худ. фільм. «Давури». 2 серія. (М.).

з 28 липня по 3 серпня

2 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М.). 9.05 — К. т. Гімнастика. (М.). 9.20 — Новини. (М.). 9.30 — К. т. «Приходь, казко!».

(М.). 10.00 — «Для вас, батьки!». (М.). 10.30 — К. т. «30 переможних років». Виставка творів художників соц. країн. (М.). 11.00 — Концерт. (К.). 11.50 — «Принцеса і городянин». Для дітей. Вистава. (К.). 13.10 — «Товари — народ!».

(Ужгород). 13.40 — «До Всесоюзного Дня залізничників». (Ворошиловград). 14.10 — «Здоров'я». (М.). 14.40 — К. т. «Фільм — дітям». Худ. фільм. (М.). 15.45 — К. т. «Права і людина». (М.). 16.15 — Я. Сибеліус. П'ята симфонія мі-бемоль мажор. (М.). 17.00 — К. т. «Очевидне і неможливе». (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.15 — К. т. Мультфільм. (М.). 18.30 — «Пісні на вірші М. Дзюби». (М.). 19.15 — К. т. «Від усієї душі». (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — К. т. «Кіно-панорама». (М.). 23.00 — К. т. Міжнародний турнір з баскетболу. Збірна СРСР — збірна США. (Л-д). По закінченні — новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.00 — Наша афіша. (К.). 10.05 — Науково-популярні фільми. (К.). 10.50 — Для школярів. «П'ята трудова». (Сімферополь). 11.16 — Муз. програма «Ранкова пошта». (М.). 11.40 — «Рух без небезпек». (М.). 12.10 — «Поезія». (М.). 12.40 — «Наша музика». (М.). 13.40 — Естрадний концерт. (Ташкент). 14.10 — «Екран молодих». (К.). 14.40 — Концерт. (Львів). 15.25 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «Резерви — на службу виробництва». (Донецьк). 15.55 — Концерт. (К.). 16.40 — Для дітей. Мультфільм. (К.). 17.10 — Концерт. (Харків). 17.40 — Худ. фільм «Два дні тривоги». (К.). 19.10 — «Вісті». (К.). 19.40 — «Хелло, Доллі!». Вистава. (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Продовження вистави. (К.). 22.30 — Перший Міжнародний юнацький турнір з футболу. (К.). 23.10 — Новини. (К.).

3 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М.). 9.05 — К. т. Гімнастика для дітей. (М.). 9.20 — Новини. (М.). 9.30 — К. т. «Будильник». (М.). 10.00 — «Славу Радянському Союзу!». (М.). 11.00 — К. т. Для дітей. Вистава. «Чинчіка». (М.). 12.30 — К. т. «Сільська година». (М.). 13.30 — «Муз. кіоск». (М.). 14.00 — К. т. Худ. фільм «Вольпія». (М.). 15.40 — К. т. «Сьогодні — Всесоюзний День залізничників». (М.). 16.35 — Муз. програма. (М.). 16.40 — К. т. «Міжнародна панорама». (М.). 17.10 — К. т. «Діти Країни Рад». Телевіз. док. фільм. (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.15 — К. т. Мультфільм. (М.). 18.30 — К. т. «Клуб кінодожджів». (М.). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Аратат». (Ерван). «Дінамо». (М.). 2-й тайм. (М.). 20.20 — Фільм з участю Ч. Чапліна. (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Грає ансамбль «Гармонія». (К.). 22.00 — Першість СРСР з футболу. «Динамо». (К.). «Карпати». (Львів). В перерві вечірні новини. (К.).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.00 — Наша афіша. (К.). 10.05 — Док. фільм. (К.). 10.45 — «Зустрічі з лісовим». (К.). 11.45 — «Міс-там і селам України бути зразковими». (М-в). 12.15 — «Завжди в строю» (Львів). 12.45 — Для дітей. «Бременські музиканти». Вистава. (К.). 14.15 — «Мальовничі України». (Херсон). 14.45 — «Міжнародне життя». (К.). 15.15 — «Слава солдатам». (Харків). 16.05 — «Моя дружина — обманниця». 18.15 — Вистава. (Донецьк). 18.15 — «Вечір блетув». (Одеса). 18.55 — Програма передачі. (К.). 19.00 — «Вісті». (К.). 19.30 — Худ. фільм «Артіст з Коханівки». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Концерт, присвячений Дню залізничників. (М.). 23.00 — К. т. Чемпіонат світу з шахів з виступами на байдарках і каное. (Вестерлоу). По закінченні — новини. (М.).

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Тираж 59 000.